

Авільська Тереза

Біографія

Реформатор кармелітського монашества. Перша жінка-богослов. Учитель Церкви. День пам'яті 15 жовтня.

Тереза де Ахумада народилася в Авілі в 1515 р. в сім'ї дворянина Алонсо Санчеса де Сепеда. Це час Золотого століття Іспанії: наука і література процвітають, Іспанія — імперія "над якою ніколи не заходить сонце". Релігійна реформа, проведена Ізабеллою і Фернандо, дає плоди. Іспанія встає на захист віри в Німеччині та Лепанто. Місіонери і солдати їдуть в Новий Світ. Сотні святих прославляють своїми ділами ім'я Боже. Велика Тереза — вершина цього дивного світу. З дитинства всі її помисли звернені до Бога. З братом Родріго вони часто говорили один одному: "Є життя вічне, вічне, вічне!". Одного разу вони втекли з дому в "мавританську землю", щоб зазнати мучеництва за віру і увійти в життя вічне.

У молодості Тереза сумнівалася, яке поприще обрав для неї Господь, але все ж, вранці 2 листопада 1535 вона втекла з дому до кармелітського монастиря Благовіщення: "Коли я залишила батьківський дім, здавалося, ніби мені, одну за одною, ламали кістки" (Моє життя, 4,1).

Протягом 20 років Бог готував її до місії. У монастирі, де вона жила, було 200 жінок. Уклад цього монастиря, його відкритість світу ускладнювали Терезі можливість духовного вдосконалення: "Я провела майже двадцять років у цьому бурхливому морі, падаючи і знову піднімаючись, але, піднімаючись невдало, тому що, врешті-решт, весь час падала знову" (Моє життя, 8,2). Тереза відчувала себе настільки негідною, що боялася молитися. Але саме повернення до молитви стало для неї звільненням. У 1555 році, увійшовши в одну з монастирських каплиць, вона глянула на фігурку збичованого Христа і, вражена до глибини душі, згадала, якою невдячністю заплатила Йому за любов до неї. Тереза впала перед Ним на коліна і заплакала. З цього моменту всі її думки були невпинно звернені до Христа.

Тереза отримує від Бога безліч містичної благодаті. Вважаючи себе "самим слабким і нікчемним творінням з усіх людей" (Моє життя, 7,22) вона, тим не менш, відчуває постійну присутність Бога в душі. Хоча вона не шукає і навіть остерігається подібних проявів, Господь дарує їй видіння Ісуса Христа, вона переживає духовний екстаз, левітацію, на очах у безлічі людей і, нарешті, Господь дарує Терезі містичний досвід, якому немає аналогу. Таким чином, Господь хоче показати людям її велику святість.

Незважаючи на пересуди, Тереза впевнена, що все що відбувається з нею, дане Богом, тому що саме ці дари дають їй більше в практикуванні чесноти, ніж всі зусилля, які вона докладала протягом багатьох років. Але, все ж, будучи вірною дочкою Церкви, вона шукала схвалення і радиться з самими мудрими і святими людьми століття: Домінго Баньезом, Мельхіором Кано, Бальтазаром Альваресом, св.Франциском

Борджія, св.Іваном Авільським, св. Петром де Альконтарою та багатьма іншими.

Тере́за починає реформувати Кармельський чин і перетворює його в духовний центр молитви і святості. У 1562 р. вона засновує монастир Св. Йосипа, де живуть 12 монахинь (за кількістю апостолів). "Цей дім, — пише Тереза, — небо, якщо небо можливо на землі". Тереза хоче, щоб монахині могли повністю присвятити себе Богові. Ті, що вступають до монастиря, повинні жити у бідності і безупинній молитві. Тереза отримує безліч покликань і з дозволу Генерала чину відкриває ще кілька монастирів, члени яких іменуються Босими кармелітками. У Вальядоліді вона вчить духу Кармельської реформи святого Івана від Хреста і починає з його допомогою реформи в чоловічому Кармелі. Багато років вона стикається з труднощами, пов'язаними з реформами. Тереза страждає від гонінь, яким піддаються її Кармеліти Конвентуали. Свята дає пояснення Інквізиції, а св. Іван від Хреста на якийсь час стає в'язнем своїх братів кармелітів конвентуалів. За допомогою короля Філіпа II св. Тереза домагається установи двох провінцій в чині: одна для конвентуалів, а інша для Босих Кармелітів. З двох цих "гілочок" з часом виростануть два прекрасних дерева — два чини: Кармелітів Конвентуалів і Кармелітів Босих.

Духівники дають Терезі зобов'язання — записати свідчення свого духовного досвіду. Засновуючи все нові обителі, отримуючи все більш великі дари від Бога, зустрічаючи нерозуміння з боку людей, свята пише один з найвидатніших творів про духовний шлях. Господь дає св. Терезі два найбільших Дари: перший — досягти Досконалості, і другий — розповісти про цей шлях. Тому Тереза стала першою жінкою — Вчителем Церкви. Вона сформулювала містичну доктрину про найвищі рівні єднання з Богом так чітко, як ніхто не зміг зробити цього до неї. Її мова є настільки складною, що судити про її духовний досвід і працю, а тим більше критикувати їх, спираючись тільки на переклади — не самий відповідальний підхід. Знайти шлях до досконалості і до містичного життя (і це стосується не тільки католиків) допоможуть її книги "Моє життя", "Книга основ" і шедевр — "Внутрішній Замок". Так робили багато тих, хто шукає.

Восени 1582, заснувавши до цього часу 16 жіночих обителей, св.Тереза попрямувала до монастиря Альба де Тормес. Там вона зустріла свій останній день. Свята Тереза Авільська померла 4 жовтня 1582 р. Останні її слова були звернені до Господа. Тереза дякувала Йому за те, що вона вмирає як дочка Святої Церкви, не надаючи значення своїм заслугам, але в послуші і приналежності до Церкви. Незадовго до смерті обличчя Терези чудово засіяло, кімната наповнилася пахощами. Перед вікном келії, де померла свята, на ранок після її смерті вкрилося білими квітами засохле деревце. Папа Григорій XV канонізував Терезу у 1622 р. В 1970 р. Папа Павло VI оголосив її Вчителем Церкви.

Монастирі кармеліток діють в 82 країнах світу. Чин налічує близько 14 тисяч монахинь. Кармеліткою були св. Марія Магдалина де Пацці, св. Тереза з Лізьє, св.Едіта Штайн. У 490 чоловічих обителях несуть служіння близько 3800 монахів.